

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate; de Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77355)

SECUNDA PARS
CLYPEI
THEOLOGICÆ
THOMISTICÆ

DE DEO UT ULTIMO FINE.

P R Æ F A T I O.

*B*est (benevole Lector) presentis Tractatus notitia, ut fortius animum tuum ad sui affectum debeat allicere. Si enim cuius delectat amor, nequeat non grata esse scientia, si nihil ardentius cupiant homines, quam qua via commodius & tutius ad felicitatem ducat cognoscere; si Augustinus rotam nobis addiscendi rationem, recte ad unum finis amorem reduxit, si denique sacra felicitatis traditio, porta est (ut loquitur Iamblicus) ad ipsum omnium opificem Deum, præbens undique cum ipso confortium, portam hanc celestem tibi pandimus, veram tui finis tradimus tibi notitiam, securum ad felicitatis tuæ locum iter ostendimus, & dignum tui amoris tibi proponimus objectum. Vivere omnes beate volunt (dicebat olim Gentilis) sed ad prævidendum quid sit quod beatam vitam efficiat, caligant. Quis finis humana vitæ esse debeat, veteres longè licet studio & labore quaesierint Philosophi, per densas tamen infidelitatis suæ tenebras palpantes, delusi sunt; solâ nimirum pro vero bono felicitatis larvâ inaniter comprehensâ. Hinc illæ ad beatitudinem viæ, quas omnis illorum disciplina moralis demonstravit, devia quædam sunt (ait Boëtius) nec perducere eò quemquam valent, ad quod se perductura esse promittunt. Oculatior quidem omnis Christianorum Ethica existit, nulla enim est, qua vera specimen beatitudinis non agnoscat: sed tamen in humanis actibus ad eam dirigendis multæ sunt diversis erroribus obnoxia & perversæ. Aliquæ eò deviant, quòd morum doctrinam plus aquo restringant, & jugum Christi nimis exasperatum ac importabile reddant. Aliæ è diverso Christianam disciplinam, & Evangelicam vivendi normam adulterant, ut salutis iter variis suavitatibus levigatum, & cum vitæ deliciis copulatum, hominibus, in mollitiem & indulgentiam nimium propensis, proponant, sicque conscientis cum gravi animarum periculo illudunt, dum ad eò non est facile, viâ tam facili quam ostendunt, beatam vitam consequi, ut ab ea quisque eò longius recedat, quò ad ipsam eorum tramite citatius fertur. Medio (Amice Lector) tutissimus ibis, si quam tibi in presenti volumine Angelici Præceptoris exposui mo-

Seneca
lib. de
vita
beata
cap. 2.

Tom. III.

A

P R Æ F A T I O .

ralem proponas in regulam , ad quam velis omnem vita tua usum exigere , in ea quippe docet rectâ pergere , nec declinare ad dexteram neque ad sinistram : morum disciplinam tradit non relaxatam , neque plus aequo , sed mediocriter restrictam . Cæterum sic eam discas , ut quod optabat Seneca in morum pedagogo , quæ fuerint verba , sint opera : invenies in ea circumspiciens , quò sit tendendum & quâ non sine perito aliquo , cui explorata sint ea in quæ tendimus . Neque enim Aquinas noster ille est , cujus (ut loquitur Salvianus) lectionem tantum habemus , vitam non habemus : prius enim in seipso legit quæ postea scripsit ; præcepta aliis tradidit , quæ à se tanquam ab exemplari didicit ; atque id unum antequam doceret spectavit , quâ ratione viveret , ut ostenderet cæteris quâ lege vivendum esset . Hoc est (Amice Lector) quod , ut cæteras hujus Ethicæ dotes taceam , eam citra cujusque injuriam aliis omnibus anteposendam probat ; ipsiusque securitatis argumentum vix aliud majus proponi potest , quàm quòd vitæ præceptoris per omnia sanctissimi regula fuerit . Moralem ergo accipe , & lege ; in qua non tam Doctoris Angelici præcepta , quàm Angeli exempla videns , non tam disputare , quàm vivere docearis .

ORDO HVIVS PARTIS .

POSTQUAM D. Thomas in prima parte Summæ Theologicæ , Deum ut in se unum & trinum , rerumque omnium creaturarum principium , consideravit ; mox illum ut finem ultimum creature rationalis contemplatur , & tractat de mediis ad ejus assecutionem conducentibus . Sed quia hæc media duplicis sunt generis ; quadam enim ex natura rei , alia verò ex beneplacito tantum & institutione Dei , ad beatitudinem sunt necessaria ; de primis in secunda parte , de aliis verò (Incarnatione scilicet & Sacramentis) in tertia disserit . Cui ordini inherentes , in hac secunda Clypei Theologia Thomistica parte agemus primò de ultimo fine hominis , ejusque beatitudine : deinde de mediis , tam naturalibus quàm supernaturalibus , ad ejus assecutionem intrinsecè necessariis , scilicet de actibus humanis , tam in esse physico quàm in esse moris consideratis : de virtutibus moralibus , quæ sunt ipsorum principia ; nec non de vitiis & peccatis oppositis , cum eadem sit scientia contrariorum . Demum de gratia , quæ est principium extrinsecum & supernaturale actuum humanorum , & de virtutibus Theologicis , quæ sunt ejus proprietates , ab ea ut rivuli à fonte dimanantes , ex quibus homo ultimum finem & beatitudinem supernaturalem immediatius attingit , in fine hujus secundæ Partis differemus .

